

Les coses de dalt i les coses de baix

Dij, 14/04/2022 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

La comunitat cristiana de Colosses, després d'un primer temps de prosperitat, ha entrat en un moment de crisi. La causa cal cercar-la en la forta influència ambiental de la filosofia. L'autor de la carta, un component de l'escola de Pau, escriu a la comunitat per fer front a aquesta situació. D'aquesta carta en llegim un petit fragment a la segona lectura d'aquest primer diumenge de pasqua, concretament els primers versets del capítol tercer (3,1-4). Aquests versets obren la part parenètica de la carta que pretén fonamentar la ètica o el comportament cristià.

El petit text es compon de dues parts; la primera afirma la convicció que el creient ha ressuscitat i aquesta resurrecció té com a conseqüència el cercar les coses de dalt perquè es considera que a dalt és on hi ha Jesús ressuscitat assegut a la dreta del Pare. La segona part (vv.3-4), seguint una forma de pensar molt pròpia de Pau, afirma que la realitat de la resurrecció comporta una nova vida però aquesta resta amagada i no es manifestarà del tot i plenament fins que es produeixi el retorn de Jesús i es manifesti la plenitud de vida que és ell.

L'autor de colossencs juga amb el repartiment mític de l'univers que el distribueix en dos mons diferents, el de dalt i el de baix. Aquest pensament o aquesta visió la podem trobar en Plató que feia distinció entre un món intel·ligible, el dels objectes immaterials, universals, de les idees; és un món etern, perfecte immutable i és l'autèntica realitat; contràriament existeix el món sensible, el món dels objectes materials, el món mutable, dinàmic, sensible, subjecte a transformacions i a la corrupció, de fet entén el món sensible com una còpia del món intel·ligible.

Aquest repartiment mític de l'espai també es troba en els escrits bíblics. "El Senyor guaita des del cel i observa els homes" dirà el salm 14,2. Expressions gairebé idèntiques les trobem en els salms 33,13; 53,3; 102,20. Aquests salms donen per segura l'existència de dos espais, el superior, a dalt, on habita Déu anomenat sempre el cel i l'inferior el de baix, on hi habiten els éssers humans anomenat sempre terra. "Alça't cel amunt, Déu meu i omple la terra de la teva glòria" diu el salm 57,12 distingint clarament l'espai celestial del terrenal. Corroborava aquesta visió el llibre del tercer Isaïes quan diu: " El cel és el meu tron i la terra l'escambell dels meus peus" (66,1).

En el Nou Testament trobem passatges que parlen de la veu que ve del cel (Mt 3,17; Mc 1,11; Lc3,27; Jn 12,27) que pressuposen aquest repartiment mític de l'espai, però potser el passatge més clar el trobem a Filipencs, en ell l'espai es reparteix en tres àmbits, cel, terra i sota terra (infern), una forma de distribuir l'espai present en moltes cultures arribant a penetrar en narracions i expressions actuals.

Encara que l'autor de colossencs no especifiqui en que consisteixen les coses de dalt es pot deduir que per contraposició són les contràries a la immoralitat, impuresa, passions, mals desigs, amor al diner que enumera en el verset 5 i ira, enfuriment, dolenteria, injúries, paraules deshonestes enumerades al v.8

Amb tot, una de les característiques típiques del repartiment mític de l'espai és

que l'espai superior és el lloc de residència de la divinitat (així ho hem vist en els salms) i això és propi de moltes religions, per això la manera d'afirmar que Jesús ressuscitat ha entrat en un món radicalment diferent al nostre espai terrenal és dir que seu a la dreta del Pare.

La fe i el baptisme han realitzat en el creient una relació íntima i total amb Jesús. L'autor de colossencs s'atreveix a considerar que aquest canvi és una resurrecció i perquè el creient ha ressuscitat és possible per ell una nova vida. La resurrecció no és una finalitat en si mateixa, sinó l'esdeveniment que fa possible l'accés a la nova vida que encara no s'ha manifestat plenament perquè bascula entre el "ja" i l'"encara no de tot". La nova vida del cristià ressuscitat és incompatible amb la recerca de les coses mundanes perquè és idènticament la mateixa de Jesús ressuscitat que ha estat exaltat i enaltit a la dreta de Déu Pare.

Diumenge 1er de Pasqua. 17 d'Abril de 2022.